

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 13.

Fjerde Session.

6te Møde.

Løverdagen d. 16. October.

(Fortf.)

Krigsministeren: Den ærede Taler har berørt hovedsageligt 4 Punkter, over hvilke han forpented en nærmere Forklaring af Krigsministeren. Det første Punkt er, hvorfor Krigsministerens Budget for det tilkommende Aar i Formen afviger fra Budgettet for indværende Aar. Den ærede Taler har selv indrømmet, at Forskellen mellem begge Budgetter kun er i Formen og uden Betydning; jeg skal dertil sige, at det er affattet i en Form, som er noget forskellig fra den ved Finanslovens § 2 for indværende Aar givne, idet deels Inddelingen i to Hovedafdelinger A og B, som ikke er forekommet Ministeriet at være ganske nødvendige, er bortfalden, og de under B henførte Conti ere optagne i Budgettets fortløbende Nummere, hvorved nemlig de militære Underviisningsanstalter ere samlede paa een Conto og deels den større Deel af de i Finansloven opførte Underconti, som ikke i en ringe Grad besværliggjøre Overføgen, er faldet bort, medens dog de Udberconti, der med Hensyn til Afleggelsen af Ministeriets Regnskaber maae ansees nødvendige, ere bibeholdte. Underbilagene ere imidlertid saaledes affattede, at alle vedkommende Underconti deraf med Lethed kunne udtrages, saafremt der fra nogen Side skulde lægges særdeles Vægt paa Bibeholdelsen af den mere complicerede Form fremfor den simplere. Fremdeles ere nogle Underbilage, der hidtil ikke have været specificerede, nu blevne detaillerede, forsaavidt som det for Tiden har været muligt.

Derved mener jeg at have besvaret det første Punkt, da den ærede Taler selv syntes ikke at lægge nogen væsentlig Vægt derpaa.

Den ærede Taler har dernæst omtalt, at

der i visse Retninger syntes at være en Beskræbelse efter at spare og i andre Retninger det modsatte, at Besparelsen gaaer ud paa de ringere Klasser og derimod Forøgelsen i Udgifterne falder de høiere Embedsmand i Militairtaten, hvortil fornemmelig sigtes til Krigsbestyrelsen, til Gode. Denne generelle Bemærkning kan jeg kun imødegaae med den generelle Erklæring, at det er mig ikke bekendt, at der er skeet nogen Besparelse paa Underklasserne; hvad de høiere Klasser angaaer, saa kan jeg ikke vide, at den ærede Taler sigter til Andet, end at der er foreslaaet en Forhøielse i Gagerne for Chefen for Armeens Intendantur og for Generaldecisoren i Ministeriet. Naar det betænktes, at Chefen for Armeens Intendantur er en Mand, som har tjent saare længe i en vigtig og ansvarfuld Stilling, og navnlig har havt stor Fortjeneste af Bestyrelsen for Armeens Intendantur, er en længe tjent Embedsmand, saa synes den Forøgelse af hans Gage, som er bragt i Forslag, fra 2400 Rbd. til 2800 Rbd. aarlig, ikke at være uhjemlet. En Gage af 2400 Rbd. for det meget ansvarfulde, byrdefulde Embede som Chef for Armeens Intendantur, troer jeg er en meget lav Gage, naar den sammenlignes med Departementschefernes under flere af de andre Ministerier; jeg troer ogsaa, at de samme Grunde tale for, at forhøje Gagen for Generaldecisoren fra 2400 Rbd. til 2600 Rbd. Disse Forhøielser i Gageringen troer jeg ere hovedsagelig de, hvortil den ærede Taler har sigtet, og som forekomme mig at være velbegrundede.

Den ærede Taler har endvidere omtalt, at Regnskabsførerposterne ere skilte fra Auditeursforretningerne; denne Foranstaltning er kun temporair og for en stor Deel foranlediget ved, at man ikke har kunnet bibeholde Foreningen i een Person af to saa heterogene Forretning-